

en portada | DESALLOTJAMENT DE KAN LLIMONA

Tres setmanes de dolçor

Foto del desallotjament.

amb ulls propis

QUAN LA SOLIDARITAT ÉS DELICTE

Ja fa 1 mes i mig de la detenció sense proves i empresonament de la Núria Pòrtulas, jove educadora social de Sarrià de Ter. El seu únic delictes és ser una persona molt activista i solidària amb un jove anarquista, acusat -que no condemnat- per l'Estat italià. El seu activisme l'havia dut a participar en una mobilització a Olot contra els abusos de poder. Una manifestació on, precisament, en acabar, fou identificada pels Mossos d'Esquadra. Aquest pot ser un dels punts de partida d'on el cos repressor de Joan Saura iniciés investigacions per mirar d'imputar-li delictes tant diversos com inconsistents: a hores d'ara, tot el que tenen és material propagandístic (sembla ser que anarquista) i una agenda d'on llegeixen la informació com els convé. Però de fets delictius, cap ni un. L'Audiència Nacional espanyola va ordenar-ne la seva detenció sota la llei antiterrorista, que els Mossos de Saura compliren al detall, i pocs dies després era empresonada a Soto del Real (Madrid), evidenciant un cop més el caràcter polític de la seva detenció. De l'organització terrorista de què se li acusa no se'n sap res, ni tant sols si hi havia algú més. L'únic que se sap del cert, i que ella afirma, és que era una persona activista, que no combregava amb el pensament únic i l'ordre establert, i que era solidària amb una altra persona represaliada. Suficients proves, sembla ser, perquè aquesta societat de 'llibertat, justícia i democràcia' et tanqui entre reixes durant uns quants anys.

redacció | Foto Guille

El CSO que venia a obrir un espai vital a Sant Andreu va ser desallotjat il·legalment pels Mossos d'Esquadra.

Només 3 setmanes. Aquest és el temps que va durar el somni fet realitat d'un nou CSO a Sant Andreu. Del dimecres 21 de febrer al dimarts 13 de març. Al final, amarga dolçor, la de Kan Llimona, un espai alliberat per al poble que en el breu temps d'existència va demostrar capacitats i ganes de muntar activitats i generar expectatives. Projectacions de vídeos, tallers, espectacles d'allò més diversos, i un llarg etcètera van omplir de vida un espai que restava i resta ara mort altre cop, a les mans de l'especulació.

Seguint la tònica que ve sent habitual en aquest 'nou' govern "d'esquerres" de debò, el desallotjament va ser il·legal: és a dir, es van saltar les seves pròpies lleis. Els Mossos d'Esquadra van fer acte de presència a quarts de 7 del matí, i sense cap ordre judicial que els emparés van tirar la porta a terra a cops de mall. Van despertar les 5 persones que hi dormien, les van identificar, gravar i intimidar, i després les van fer fora. Amb prou feines si van poder recollir les seves pertinences, ajudades de la gent que poc a poc s'anava concentrant a fora.

La concentració era tant per donar-los suport com per denun-

ciar un cop més la il·legalitat del procediment i visibilitzar que aquest govern "d'esquerres" de debò no és sinó un altre mer gestor de la força repressiva que defensa a ultrança la propietat privada i talla d'arrel qualsevol proposta social, política o cultural que se'ls escapi de les mans, i més encara si els assenyala directament com a responsables. Per molt que alguns/es dels/es membres d'aquests partits s'omplin la boca de frases de cara a la galeria (com la que es deia 'antisistema'), els seus actes són els que importen. I aquí, avui i ara, i des de ja fa un temps, ni el PSC, ni ERC ni ICV, per molt que es diguin d'esquerres, no son sinó uns partits acomodats al poder, que s'hi aferren a més no poder, trepitjant totes aquelles idees que en el seu dia van dir representar. I al mateix temps que trepitgen les idees, trepitgen les persones que les defensen i els projectes que aixequen.

El mateix dia 13 hi va haver una manifestació de rebuig, que va aplegar unes 120 persones i va recórrer diversos carrers de Sant Andreu. Immobiliàries, bancs, l'alcalde Hereu, el conseller Saura i els seus fidels Mossos van ser els blancs principals de crits, pintades i cartells. Sant Andreu es tornava a quedar sense CSO, i amb la dificultat afegida de la situació actual de 'desallotjaments express'; i és que el mateix dia, les mateixes unitats repressives van desallotjar un CSO okupat a Gràcia feia només 3 dies.

Acció simbòlica a les Cases Barates

redacció | Foto Indymedia Bcn

El passat dissabte 17 de març unes 50 persones varen obrir tres de les Cases Barates abandonades.

Aquesta acció, que començà les nou del matí, la realitzaren veïnes solidàries procedents de barris propers a Bon Pastor. El primer que varen fer va ser tallar el carrer Albi bloquejant les dues entrades als vehicles encadenant unes tanques a les parets, i varen okupar tres de les cases abandonades que donen a aquest carrer.

La finalitat de l'okupació, però, no era el fet d'entrar a les cases i quedar-s'hi, sinó que estava encaminada a garantir un accés segur als sostres de les Cases Barates per tal d'arreglar els sostres adjacents amb els habitatges on encara viuen els veïns i veïnes que no han acceptat el pacte amb el Patronat per deixar les Cases. Un quart d'hora després arribaren els Mossos d'Esquadra i la Guàrdia

Urbana.

Al cap de poc, també arribaren molts veïns i veïnes, sobre tot les que van firmar el pacte amb el Patronat i que estan en contra de la resistència de les famílies que queden. Varen insultar la gent que realitzava l'acció amb arguments com "els okupes no tenen ganes de treballar" o "només teniu ganes de molestar".

La resposta va ser, però, seguir pintant les façanes de les cases i arreglant els sostres que el Patronat Municipal de l'Habitatge havia fet tirar a terra. Amb tela asfàltica i uralita es va aconseguir arreglar tres sostres dels que envoltaven les cases de dues de les famílies en resistència; i a la pintada s'hi varen unir molts nens i nenes del barri.

El ressentiment dels veïns i veïnes contràries va anar-se difuminant durant el dia, i a la tarda l'ambient que es va generar al carrer Albi ja era més festiu. Les famílies en resistència van considerar l'acció com un gran acte de solidaritat que va donar més força

i recolzament a la seva lluita.

Els veïns i veïnes contràries van quedar-se sorpreses quan al vespre les persones solidàries que realitzaren l'acció van netejar el carrer i treure les tanques i varen marxar, deixant les cases tapades, els sostres arreglats i les façanes pintades.

Així doncs, es va poder realitzar una gran demostració de solidaritat de lluita veïnal, i que contra el mobbing especulatiu ha de ser la pròpia gent qui hi intervingui, perquè segons elles "les institucions han decidit no fer-ho".

Una veïna de les Cases Barates discuteix amb la Guàrdia Urbana.

Censura a Can Fabra

redacció

El Districte de Sant Andreu ha prohibit una xerrada de l'Harmonia, el Projecte d'Ateneu Popular i Cultural a la Fabra i Coats.

L'Harmonia havia organitzat una xerrada sobre la necessitat d'equipaments culturals gestionats per entitats per tal de donar a conèixer el seu projecte d'Ateneu Popular i Cultural a les naus de l'antiga Fabra i Coats.

La xerrada s'havia de realitzar el dia 23 de març a l'auditori de la biblioteca de Can Fabra, amb un aforament de 100 persones. Els ponents eren Felipe Aranguren, llicenciat de Ciències Polítiques; Miqui Espum, cofundador i director de La Fura dels Baus; Manuel Delgado, antropòleg de la Universitat de Barcelona; un membre de la Gestora de l'Ateneu de 9 Barris i un membre de l'Harmonia.

La seva sorpresa va ser que malgrat seguir els tràmits corresponents tant a la biblioteca com a l'Ajuntament, aquest no la va

autoritzar.

Com ja és habitual en xerrades que no agraden al Districte, es va donar l'excusa de que la xerrada "no s'adiu a les activitats que es programen en aquest equipament". Com a alternativa van proposar de realitzar la xerrada a la Sala de Projeccions del Centre Cívic, amb un aforament de tansols 35 persones. Per si això no fos prou, i també com sembla ser ja un costum, el Districte els ho comunicà una setmana abans de la xerrada, quan els cartells ja estaven fets i els ponents confirmats.

Això, però, segons l'Harmonia els "reafirma en la necessitat d'un equipament cultural a Sant Andreu gestionat per conveni pels propis col·lectius, com ja ho són l'Ateneu Popular de Nou Barris, la Farinera del Clot o la pròximament inaugurada Casa Orlandai a Sant Gervasi". I la seva intenció és "seguir endavant amb aquest projecte, sumant cada cop més col·lectius i persones, i treballant per l'obertura d'equipaments públics que permetin programar i difondre amb llibertat tot tipus de propostes culturals a Sant Andreu de Palomar.

Per dignitat, mai més

redacció | Foto Indymedia Barcelona

a frase 'El feixisme avança si no se'l combat' cobra avui més força que mai.

Agressions feixistes i racistes als nostres carrers, gairebé cada dia. A Terrassa, Sabadell, València, Ciutat de Mallorca, Barcelona, etc. Fins i tot assassinats. Pintades amenaçadores. Manifestacions amb banderes franquistes i falangistes. Declaracions públiques, conegudes o anònimes, que no són sinó exabruptes i exaltacions feixistes. Ara, també bombes contra sindicats combatius. Però resulta que el terrorista és un altre.

Ja fa temps que diverses entitats vénen denunciant l'augment del feixisme que es percep arreu. El mateix temps que fa que les administracions, siguin quines siguin i del color que siguin, fan com qui no veu res. A les agressions feixistes les titllen de baralla de carrer sense motivació política. A la resposta antifeixista, li diuen tribu urbana i la criminalitzen. Als assassinats feixistes li diuen defensa pròpia (el cas del Roger, a Gràcia). Però quan és algun element del capital (immobiliària, caixer, etc.), per molt inanimat que sigui, l'objecte d'una acció combativa, sempre hi ha algú dels moviments socials que ho paga amb detencions i tortures. A aquells que es reclamen obertament hereus del franquisme se'ls deixa exhibir-se tranquil·lament (i insultantment), mentre qui planteja opcions polítiques diferents de l'ordre establert, és il·legalitzat, espïat, detingut, torturat. Els feixistes campen impunes pels carrers, i els/les antifeixistes són objectius de la policia.

Aquesta situació no és gratuïta, no sorgeix del no-res, sorgeix d'una "transició" que va fer pagar un preu més alt als/es vençuts/es de la Guerra del 36, mentre deixava al seu lloc i sense passar per la justícia als del cop d'estat i 40 anys de dictadura. Una "transició" que de facto donava carta

blanca als feixistes, que si no els havia passat res aleshores, res els passaria més endavant. Una situació que cada cop s'ha mostrat més fastigosament clara per la connivència dels mitjans de comunicació, la passivitat de les administracions i l'impuls donat pel PP, que ha donat ales a feixistes i grups diversos. Però resulta que causa més "terror" qui té propaganda anarquista, o és solidari/a, que qui assassina pel carrer i després se'n jacta.

Manifestació del 12 d'octubre a Barcelona.

Les coses clares: qui qüestiona l'ordre establert és titllat/a de terrorista, qui el defensa a ultrança, encara que sigui a costa de la vida dels demés, no deixa de ser, oficialment, una pàgina de successos, i realment, un guardià fidel. La frase "Vosaltres, feixistes, sou els terroristes" segueix sent tant vigent com sempre. I no només vosaltres, sinó tothom qui criminalitzi la resposta antifeixista, que no és sinó un sa i necessari exercici democràtic d'autodefensa.

ras i curt

XERRADA CONTRA EL TAV

El passat 15 de març, l'Assemblea de Joves de La Sagrera i Sant Andreu 'La Trinxera' va organitzar una xerrada sobre el TGV amb el títol 'Què s'amaga darrere el TAV?'. L'acte, que va tenir lloc a l'auditori de Can Fabra, comptà amb la presència de Miguel Amorós, qui afirmà categòricament que la misèria i l'opressió tenen un color polític. També intervingué una membre de l'Assemblea, qui desglossà les negatives conseqüències del TGV al nostre poble. A més, es va poder veure l'exposició que la Trinxera ha fet sobre aquest pla especulatiu.

ACCIONS DE LA TRINXERA

En motiu del 8 de març l'Assemblea de Joves de la Sagrera i Sant Andreu va denunciar una vessant de l'opressió a les dones amb accions que consistiren en tapar els cartells publicitaris que "rebaixen les dones a simples objectes sexuals" amb frases com "Les dones no som mercaderies. Allibera't!", o "Apologia de l'anorèxia. Allibera't!". D'altra banda, el 27 de març a la tarda varen retirar una trentena de les antigues plaques del Ministerio de la Vivienda de Franco que encara presidien alguns edificis del nostre poble.

TREBALLANT PER UNA SOCIETAT SENSE GÈNERES

Per tercer any consecutiu la Plataforma Revolucionària 8 de març integrada per diversos col·lectius i organitzacions feministes i revolucionàries tornà a convocar a la manifestació del 8 de març a Barcelona, desvinculant-se de la manifestació institucional. Sent el bloc més nombros i actiu durant la manifestació es va dur a terme una performance en denúncia de les víctimes de la violència de gènere i es desplegarà una pancarta en una bastida, entre altres accions.

ACCIONS PER LA NÚRIA

Les seus d'ICV de Sant Andreu i Nou Barris i diverses seus d'arreu del territori han estat pintades i s'hi han segellat els accessos amb silicona per tal de denunciar la complicitat i responsabilitat d'aquest partit en la detenció sota llei antiterrorista i empresonament de l'activista Núria Pòrtulas i exigir-ne la seva llibertat immediata. Ja el dissabte 17 de març un miler de persones es varen manifestar al centre de Barcelona per exigir-ne la llibertat, i cada dimecres hi ha concentracions davant la seu d'ICV de Girona.

Equipaments de la República

El 16 d'abril de 1934, durant la Segona República espanyola, Francesc Macià inaugurava, juntament amb la Biblioteca Infantil, la primera guarderia municipal de la ciutat de Barcelona.

La Biblioteca Infantil s'instal·là amb mòduls prefabricats a la Plaça de les Palmeres, enfront d'on avui hi ha situat el quiosc, i tingué un gran èxit, malgrat la seva curta durada. La guarderia el Parvulari El Mar, en la confluència dels carrers Castellbell i Sòcrates, encara avui està activa.

En els dos casos, aquestes instal·lacions varen ser de gran importància al nostre poble ja que foren la primera biblioteca i el primer parvulari públics promoguts des del govern.

Però aquestes dues no foren les úniques instal·lacions que la República pro-

mogué a Sant Andreu. També són de gran importància l'Escola Pública Ignasi Iglesias i la Casa Bloc, ambdues al Passeig Torras i Bages. L'Escola Ignasi Iglesias defensava una educació racionalista, laica i en català. A més els i les alumnes feien sortides a l'aire lliure i les classes no estaven separades per raó de gènere.

Pel que fa la Casa Bloc, és la primera promoció d'habitatge públic del Principat. L'edifici, obra del GATCPAC,

s'aprofitava dels nous recursos tècnics per tal d'adaptar-se a les necessitats de la població i el creixement de la ciutat. Als espais inferiors de l'edifici s'hi deixà lloc perquè fossin espais verds o serveis per al veïnat, com per exemple per fer-hi una biblioteca, llar d'infants, etc. D'altra banda es distribuï de tal manera que l'edifici garantís unes bones condicions d'il·luminació, ventilació i distribució.

Fotografia actual de la guarderia El Mar.

parlem de...

La Trinxera

La Trinxera, l'Assemblea de Joves de La Sagrera i Sant Andreu, es va crear fa uns mesos per tal d'aglutinar el jovent crític del poble i promoure accions enfocades a identificar i actuar contra les problemàtiques de les joves, desvinculant-se de les institucions. S'emmarquen dins del que anomenen una alternativa socialista, que consideren una eina per tal de desintegrar les desigualtats i opressions actuals, tan a nivell

local com nacional. És per això, per tirar endavant una lluita i un moviment fort, que estan organitzades amb altres joves dels Països Catalans a través de la Coordinadora d'Assemblees de Joves de l'Esquerra Independentista (CAJEI). La primera campanya que han engegat vol denunciar el model de barri imposat per l'arribada del TGV i el que creuen que comportarà: precarietat laboral, imposició de

models d'oci, trencament de teixit social i una major especulació de l'habitatge. Altres projectes que es plantegen a llarg termini són reivindicar espais o alliberar per al jovent i sensibilitzar els i les joves davant els problemes que els afecten com a joves de la classe treballadora catalana, a més d'organitzar festes reivindicatives i populars. Podeu trobar més informació a: www.latrinxeraaj.blogspot.com

ens veiem

13 d'abril

Cafeta pro Festa Major Reivindicativa, al Casal Popular Tres Voltes Rebel de Nou Barris. Fins a les 3h. (c/ Argullós, 108)

19.30h. Manifestació i acte polític juvenil. "Ni especulació ni destrucció, el jovent defensa el territori". (CAJEI) Pl. Ajuntament Sabadell.

Fins el 15 d'abril

Exposició 'El carrer: dues visions' al Centre Cívic de Sant Andreu.

15, 21 i 22 d'abril

'Mort accidental d'un anarquista' de Dario Fo a Sant Pacià. Els diumenges 15 i 22 d'abril, a les 18:30h, i el dissabte 21 d'abril, a les 22h.

23 d'abril, Sant Jordi

Manifestació per la llengua al centre de Barcelona.

26 d'abril al 15 de maig

Exposició de les ràdios lliures durant els últims 20 anys a Nou Barris. A l'Ateneu Popular de Nou Barris.

28 d'abril

'300 anys d'ocupació, 300 anys de resistència'. Aplec nacional a Almansa, en motiu de la Diada del 25 d'abril.

Edita:

Col·lectiu Andreuenc d'Informació Crítica (CAIC) assumint la responsabilitat de tots els continguts i opinions expressades

et necessitem
per continuar
tirant endavant
aquest projecte
T'HI APUNTES?

[HTTP://STAPINFO.BLOC.CAT](http://STAPINFO.BLOC.CAT)
l'actualitat andreuena a la xarxa!

si vols subscriure't al butlletí i que te
l'enviem al teu correu electrònic:
santandreu.informa@gmail.com